

DŮM S DOBROU NÁLADOU

TEXT: JARMILA JELÍNKOVÁ FOTO: IVETA KOPICOVÁ

DOSLOVA ZNOVUZROZENÍ ZAŽILA UNIKÁTNÍ RODINNÁ VILA V PRAŽSKÉ ZBRASLAVI. KLENOT FUNKCIONALISTICKÉ ARCHITEKTURY Z 30. LET MINULÉHO STOLETÍ, JENŽ MNOHO LET CHÁTRAL, DOSTAL V RÁMCI NÁROČNÉ REKONSTRUKCE NEJEN NOVÝ KABÁT, ALE V NĚKTERÝCH OHLEDECH I NOVÉ MOŽNOSTI.

Vilu, kterou architekt Hynek Svoboda dokončil v roce 1930 původně pro jednoho z pražských továrníků, koupil Ian Bryan v roce 2006 od potomka samotného autora funkcionalistického projektu. Nevyhnutelná generální rekonstrukce trvala téměř rok. Při obnově unikátních stavebních a designových prvků nový majitel využil moderní technologie a tak posílil původní charakter celého prostoru.

Pro krásný výhled a pohodu

„Jako architektovi pocházejícímu z Velké Británie, kde je originálních funkcionalistických domů psozkrovnu, mi bylo ctí pracovat na rekonstrukci tak

ukázkového příkladu české prvorepublikové architektury, odrážející charakter a optimismus tehdejšího stavu společnosti, její ‚dobrou náladu‘,“ říká architekt Ian Bryan. „Doufám, že změny, které jsem navrhl, reflektují původní design stavby a zároveň vracejí této nádherné vile zpět její důstojnost.“

Architekt Svoboda miloval pohled na údolí Vltavy, který při východu slunce až bere dech. Svě nadšení sdílel i s majitelem pozemku, který ho požádal o projekt, a tak navrhl do spodního trupu budovy nadstandardně rozměrná okna. Domu tím zajistil maximální přístup denního světla a zároveň úžasnou, neustále proměnlivou kulisu vltavského údolí za okny. Velká vysouvací okna,

Architekt Svoboda miloval pohled na údolí Vltavy. Proto navrhl ve spodní části vily rozměrná okna.

Velká okna zajišťují společenským prostorům maximální přístup denního světla (vlevo) a jsou de facto originálními „živými obrazy“.

Zahrada se skládá z kaskádovitých částí, které „komunikují“ s terasovitým vzhledem domu.

Nejdéle trvala obnova značně poškozeného dubového schodiště v centrální části budovy (dole).

V jednoduchém interiéru vyniknou jednotlivé kusy nábytku. Například bílé křesílko KNOLL Barcelona nebo jídelní stůl Javorina.

Všechny skleněné dveře vedoucí na terasu byly zvětšeny a propojily ještě více interiér s exteriérem.

Ve stropěch jsou zabudována bodová úsporná svítidla LED (Brilum Brillux, Halla).

Velká část vybavení domu byla zhotovena na míru (kuchyňská linka, prosklené dveře).

Funkcionalismus není přežitek

Ian Bryan přišel před více než patnácti lety do Prahy kvůli své práci a nakonec tu zůstal. Se svou rodinou zakotvil na Zbraslavi.

Zbraslavskou vilu jste důsledně rekonstruovali v duchu funkcionalismu. Jsou tam i úpravy, které z této doby vybočují?

Vše bylo více méně ponecháno v původní dispozici, pouze koupelna s toaletou byly pozměněny a jsou větší. Snažili jsme se také zachovat i co nejvíce prvků z vnitřního vybavení. Nebo zhotovit repliky.

Co vás na funkcionalismu přitahuje?

Především pocit otevřeného prostoru a díky poměrně velkým oknům také záplava denního světla. Také silná vazba mezi interiérem a exteriérem domu. V mém domě se terasy v létě stávají venkovními místnostmi, a díky tomu si můžeme co nejlépe užívat nádherného výhledu na údolí Vltavy.

Jak se do interiéru domu promítly současné architektura a styl života?

Způsob, jakým dům používáme nyní, se

Okouzlený Angličan

IBA, s. r. o., je architektonický ateliér, který založil Ian Bryan, architekt registrovaný ve Velké Británii a autorizovaný architekt České komory architektů. Za patnáctiletou dobu svého působení IBA navrhla a zrealizovala mnoho různorodých projektů jak z komerční, tak rezidenční, hotelové či veřejné sféry. Mezi nejvýznamnější projekty patří rezidenční komplexy Statenický mlýn a Slunečný vršek, hotely Park Inn Praha, Kempinski Prague či Hilton, kancelářské prostory společností Deloitte, rekonstrukce části britské ambasády v Praze či v poslední době také pobočky nové retailové banky Air Bank. www.ibarch.cz

Foto: HN – Jiří Kořátko

výrazně liší od toho, jak se v něm žilo kdysi. To je jasné, to kopírovat už nemůžeme. Kuchyni jsme například povýšili na srdce domu, mezi ní a ostatními obytnými místnostmi nyní nejsou žádné dveře, dříve jich bývalo mnoho.

Přistoupil jste někde k ještě radikálnějším změnám?

Nejradikálnějším zásahem bylo vybourání části příčky v přízemí, mezi kuchyní a terasou, aby byl na terasu jednodušší přístup pro posezení a jídlo venku.

Není funkcionalismus pro dnešní dobu přece jen už trochu passé?

Funkcionalismus je ryze estetický styl – prosté bílé fasády, pravé úhly, velká okna, ploché střechy – to vše se dá směle označit za tradici. Nejnovější trendy v architektuře z těchto principů stále vycházejí, doslova využívají základní funkcionalistické (či modernistické) prvky, především v přístupu k členění vnitřního prostoru. Ne, já si opravdu nemyslím, že by snad mohl být funkcionalismus v něčem přežitý. Je to spíše naopak.

kteřá byla ve své době unikátní a jež se podařilo úspěšně zrekonstruovat, jsou dnes stále po celé výšce boční stěny vily.

Otevřený prostor, to bylo jedním z hlavních témat životního a architektonického stylu první republiky. Také zbraslavská vila je přesně v tomto duchu koncipována, vnitřní prostory volně přecházejí do venkovních, jsou propojeny s rozlehlou zahradou. Ta je jedním z nejdůležitějších prvků. Skládá se z kaskádovitých částí, které „komunikují“ s terasovitým vzhledem domu. Ze všech hlavních místností je také přístup na některý z balkonů.

Otevřený prostor

Hlavním účelem renovace domu bylo zejména zdůraznit původní koncept, a tedy otevřít celý prostor, tak jak to původně navrhl architekt Svoboda. Nový majitel tedy jako první nechal vybourat podkroví, jež bylo přistavěno k funkcionalisticky čisté a jednoduché stavbě až během následujících let. Všechny skleněné dveře vedoucí na terasu Ian Bryan zvětšil a využil je pro unikátní spojení interiéru s exteriérem a kouzelnými výhledy do okolí. S radostí obnovil samozřejmě i elegantní bazén a taneční parket. Ač sám příliš nevěřil, že bude mít čas na takové kratochvíle, dnes se zde jeho rodina setkává s přáteli, a – ano – někdy se i tančí...

Samotná rekonstrukce však přece jen původní koncepci trochu změnila. „Způsob, jakým dům používáme nyní, se výrazně liší od toho, jak se v něm žilo kdysi,“ přiznává majitel a architekt v jedné osobě. „Například kuchyně byla v 30. letech doménou především služebnictva a majordoma, nacházela se stranou od hlavních místností, až v suterénu, v ne zrovna populární části vily. Dnes je tato část, a zvláště pak kuchyně, vlastně srdcem domu, trávíme v ní nejvíce času.“ Z oddělené části určené kdysi pro služebnictvo a hosty se stal tedy moderní rodinný prostor, z něhož je snadný přístup na balkon a zahradu.

Originalita zůstává

Udržet původní charakter stavby se podařilo hlavně díky precizní renovaci jednotlivých prvků – originální dveře a okna byly opraveny a znovu zasazeny zpět. Citlivá rekonstrukce navrátila původní lesk i vstupní dlaždicové mozaice a kování stropních lustrů. Nejdéle však trvala obnova značně poškozeného dubového schodiště v centrální části budovy. Nyní je z něj opět elegantní dominanta spojující přízemní obývací prostor s podlažím, kde se nacházejí ložnice.

V domě převládají tradiční materiály. Klasické dubové parkety, průmyslové dubové parkety (mozaika), velkoformátová keramická dlažba v kuchyni a koupelnách, mozaikové obklady v koupelnách. Jinak jsou všude ponechány obyčejné omítnuté bílé stěny a prosté stropy.

„Interiér jsem se snažil zařídit co nejprostěji, protože jsem si nepřál, aby odváděl přílišnou pozornost od zajímavé architektury domu, nebo ji dokonce rušil. Díky tomu se vnímání celého prostoru, jeho proporcí, výhledů a prolnutí s okolím ještě umocnilo,“ zdůrazňuje majitel. ▽